

sä: teoksessa on toimittajan lisäksi 14 muuta politologikirjoittajaa.

Rose on määrittänyt käsikirjansa tehtäväksi eräiden läntisen maailman (manner-Euroopasta Belgian, Saksan liittotasavallan, Italian ja Hollannin, Pohjolasta Suomen, Norjan ja Ruotsin ja englantilaisesta kielimaailmasta Australian, Iso-Britannian, Kanadan, USA:n ja Irlannin) valtioiden sosiaalisen järjestelmän, puoluerakenteen ja vaalikäyttäytymisen systemaattisen ja yksityiskohtaisen esittämisen. Pääpaino analyyseissa ja kuvauksissa on II maailmansodan jälkeisessä ajassa aina 1970-luvun ensimmäisiin vuosiin saakka. Kaikkien maitten osalta poliittisten järjestelmien esittely ja kuvaus ulottuu ajassa kauemmas, eräitten osalta aina 1800-luvulle.

Käsikirjan suuriin ansioihin kuuluu se, että kirjoittajat ovat joko oo. maan politologeja taikka tutkijoina maan ongelmiin perehtyneitä asiantuntijoita. Tästä syystä kirjoitukset antavat myös perinpohjaisen johdatuksen näiden maiden poliittisiin järjestelmiin ja niiden tunnusomaisiin piirteisiin. Tätä samaa ei voi sanoa niistä monista 1950- ja 60-luvulla ilmestyneistä teoksista, joissa yleensä yksi yksinäinen valtiotieteilijä lähti askaroimaan laajahkojen, useita maita käsittelevien ongelmien kimppuun ja joutui usein turvautumaan vanhoihin ja eritasoisiin lähteistöihin. Tulokset jäivät tästä syystä usein pinnallisiksi raapaisuiksi ja anniltaan laihoiksi. Rosen toimittamassa teoksessa ei ole näitä vikoja. Päinvastoin tutkimusaineisto on tuoretta ja se on koottu teoksen toimittajan antamien ohjeiden mukaan yhdenmukaisia kriteereitä käyttäen.

Teoksen johdantoartikkelissa Rose käsittelee ansiokkaasti vaalitutkimusten vertailumahdollisuuksia mm. eri maiden ja poliittisten järjestelmien kesken. Rose ei itse pyri kerimään avustajiensa tutkimustuloksia kokoon, vaan jättää sen lukijan tehtäväksi. Rose korostaa keskeisistä toimituksellista periaatettaan: käsikirja on suunniteltu ja rakennettu siten, että lukijalla on itsellä mahdollisuus suorittaa vertailuja teokseen sisältyvien kirjoittajien tutkimustulosten kesken. Siten lukijalta vaaditaan toisaalta tavallista suurempaa aktiivisuutta ja sinnikkyyttä, mutta toisaalta lukijalle jää

RICHARD ROSE (ed.), **Electoral Behaviour: A Comparative Handbook**. The Free Press, New York 1974, 753 s.

Richard Rose on eräs läntisen maailman uutterimmista ja tuotteliaimmista politologeista. Nyt tarkasteltavassa teoksessa hän on kirjan toimittaja sanan todellisessa merkitykses-

mahdollisuus suorittaa omia vertailuja kiinnostuksensa mukaan.

Tässä lyhyessä arvioinnissani ja esittelyssäni ei ole mahdollisuutta teoksen laajuuden takia puuttua yksityiskohtaisesti eri kirjoittajien analyysihin ja tutkimustuloksiin. Teos on konkreettisesti vertailevaa politologista tutkimusta. Se on ryhmätyötä parhaimmillaan. Lähes kaikki Rosen avustajat eli kirjoittajat ovat tunnettuja politologeja. Pohjoismaiden järjestelmistä kirjoittavat Stein Rokkan, Henry Valen, Bo Särvik ja Pertti Pesonen.

Teos on sivumäärältään suuri: sisällöltään mittava sekä anniltaan niin politologinen kuin yhteiskuntatieteellinenkin. Se on perehtymisen ja ennenkaikkea lukemisen arvoinen käsikirja, joka avaa uudentyyppisen vertailevan kuvan teoksessa esiteltyihin maihin.

Tapio Koskiaho